

Podziękowania Mao Tse-tunga za życzenia z okazji 60-lecia urodzin

Przewodniczący Komunistycznej Partii Chin, Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej, Mao Tse-tung, w odpowiedzi na życzenia z okazji 60 rocznicy urodzin nadesłał podziękowania na ręce Przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bierut i Przewodniczącego Rady Państwa Aleksandra Zawadzkiego.

Depesza do Przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bierut stwierdza:

„Życzę narodowi polskiemu pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej jeszcze większych sukcesów na drodze budownictwa socjalizmu.

MAO TSE-TUNG”.

Krajowy zjazd rektorów i dziekanów zakończył obrady

Późnym wieczorem w sobotę zakończył obrady krajowy zjazd rektorów i dziekanów uniwersytetów. W czasie dwudniowych obrad kierownicy wszystkich naszych uniwersytetów dyskutowali nad sposobami podniesienia jakości nauczania, szeroko omawiali przyczyny, powodujące niedostatecznie wysoki jeszcze jego poziom, poprzez wymianę uwag i doświadczeń z terenu różnych uniwersytetów, starając się znaleźć drogi do zlikwidowania braków i niedociągnięć.

Wiele mówiono w dyskusji o konieczności lepszego przygotowania młodzieży do studiów już w szkołach średnich, o konieczności szerokiej dyskusji między wydziałami nad programami nauczania w celu takiego ich opracowania, aby młodzieży uniwersyteckiej nie przeciążały wykładami i ćwiczeniami, a pozostawić jej więcej czasu na pracę samodzielną, na pogłębienie wiadomości przez lekturę, pracę badawczą.

(Dalszy ciąg na str. 2)

**9 bm.
nastąpiło
otwarcie
WDK
w Łodzi**
— patrz str. 4

Wielka rewia mody „Głosu Robotniczego” CZPO i CO

Bo chodzą o to, że chcemy ubierać się ładnie — to znaczy dobrze i ze smakiem. Stąd też i nasza rewia mody. A że sprawy te interesują nie tylko „garków” „modni” i obywateli oraz obywateli z Centrali Odzieżowej i przemysłu odzieżowego, świadczą o tym liczne frekwencje na wczorajszej imprezie. Sala Filharmonii, gdzie odbywał się pokaz odzieży, była przepiękna do ostatniego miejsca.

Pokaz się podobał. Widać to po zainteresowaniu, z jakim publiczność przyglądała się poszczególnym modelom. Uwaga! Były skrupulatnie notowane na formularzach ankietowych.

Zobaczaliśmy więc suknie i kostiumy, płaszcze i wiatrówki garnitury i wdzianka, podomki i pidżamy oraz... aż dziesięciu braci Łopatowskich. Oczywiście, całe to muzyczne „rodzeństwo”, podobnie jak Jadwiga Kenda, Janusz Seliński, Lena Wilezińska, Karol Koszela, Edward Kamiński i Ryszard Frachonowicz byli raczej do słuchania. Pion-

Letnia sukienka z gładkiej popieliny. Odrobą są tu duże kieszenie, ozdobne szelki, a także guzik w kolorze szelki.

senki i monologi w ich wykonaniu stanowią niejako artystyczną oprawę klejnotu, którym były wyroby naszego przemysłu odzieżowego. Podnosili ich urok.

Bo czyż nie przyjemnie było na przykład po monologu (Dokończenie na str. 4)

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 8 (2950) ROK X

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 11 STYCZANIA 1954 ROKU

CENA 15 GR

Cała załoga Zakładu „B”

ZPB im. Stalina odpowiada na apel robotnic sali 3 lewej

W KOŃCU GRUDNIA UB. R. ZAŁOGA SALI 3 LEWEJ ZAKŁADU „B” ZPB IM. STALINA NA CZĘŚĆ II ZJAZDU PARTII ZAINICJOWAŁA NOWE WSPÓŁZAWODNICTWO POD HASŁEM: „NA NASZEJ SALI PRACUJEMY NOWYMI METODAMI”.

9 bm. wezwanie to podjęła cała załoga Zakładu „B” ZPB im. Stalina. Na uroczystej masówce głos zabierało wiele prądów, obelgaczek, brygadziści oraz majstrów. Zobowiązali się oni zastosować metody: Zandarowej, Korabielnikowej, Sygdiakowej i Morawskiego.

Między innymi prądka Janina Krakala postanowiła zastosować metodę Zandarowej. Brygadziści Tadeusz Wolski podjął apel tow. Morawskiego. Podobne zobowiązanie podjął majster Waldeemar Wojciechowski i wielu innych.

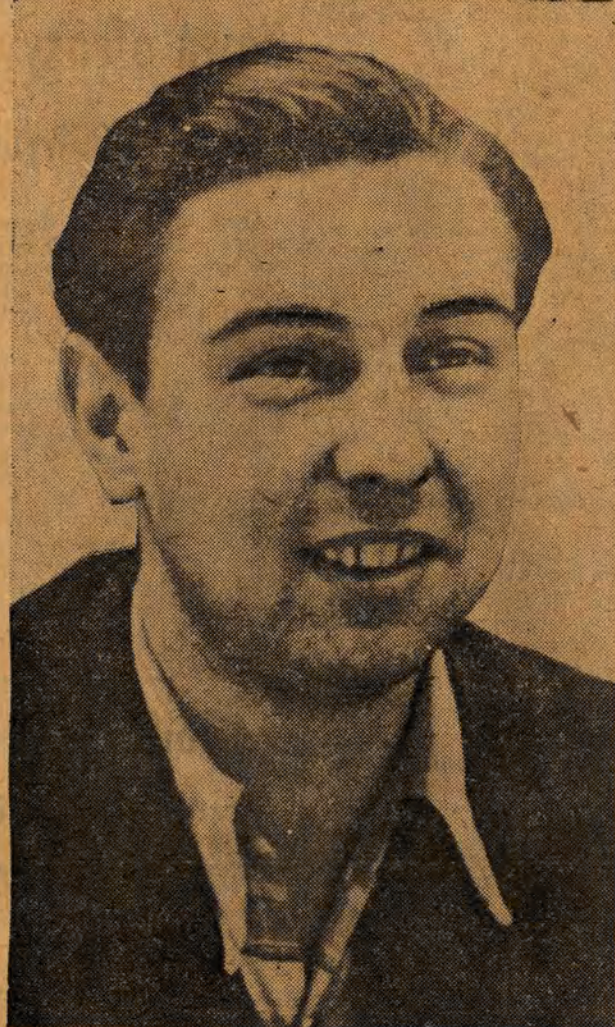
Dzięki zastosowaniu nowych metod pracy załogi poszczególnych oddziałów Zakładu „B” w I kwartale br. wyprodukują dodatkowo: oddział przygotowawczy, wrzecienic i łączniaków — 35 tys. kg. niedoproduktu, oddział obraczników i selfaktorów — 33.287 kg. przedzi, oddział skracalni i przewalśni — 6.440 kg. przedzi. Ponadto załoga całego zakładu zobowiązała się również podnieść wydajność jakości przedzi oraz zmniejszyć ilość odpadków.

JEDNOCZEŚNIE ZAŁOGA ZAKŁADU „B” ZPB IM. STALINA WYWAŁA ZAŁOGI INNYCH ZAKŁADÓW DO PODEJMOWANIA PODOBNYCH ZOBOWIĄZAŃ PRODUKCYJNYCH.

Całkiem prosty to kroju wiosenny płaszcz, któremu szykują dodaje bardzo modny obecnie szul.

Fot. — M Sz.

Przodownik Czynu
Przedzjazdowego

— Dla uczczenia II Zjazdu partii podjąłem wezwanie tow. Morawskiego — mówi majster przedziału obraczkowej Zakładu „B” ZPB im. Stalina, tow. Stanisław Langet.

Od chwili podjęcia zobowiązania przystąpiłem do wykonania walki o podniesienie jakości robotniczego zespołu. Szczególną opieką otoczyłem trzy prądky: Feliksę Leszczyńską, Natalię Kotecką i Marię Wojcik, które nie wykonywały swych planów. Na wstępie gruntownie przejrzałem ich maszynę, usuwając napotymane usterki. Zwróciłem również baczną uwagę na właściwe ustawienie wrzecion oraz aparatów rozciągających. Równocześnie zażądałem podniesienia jakości robotniczych technik prądów, wyciekając im błędy, ucząc je umiejętnego obsługiwania maszyn. Prądky te stopniowo zwiększyły swą produkcję. Obecnie osiągają one przeciętnie 103 proc. wykonania planu, a cały zespół realizuje plan produkcyjny w 106 proc. i daje coraz lepszą jakość.

W imieniu całego zespołu przyrzekam, że będziemy nieustannie walczyć o stale podnoszenie ilości i jakości produkcji, o godne uczczenie II Zjazdu naszej partii.

Pracująca wieś realizując przed terminem plany dostaw żywności zacieśnia sojusz robotniczo-chłopski

JADA WOZY. CO DZIEŃ WIDAC ICH WIĘCEJ. KIERUNEK — NA SPED. TO PRACUJĄCY CHŁOPI — PATRIOCI Z TERENU NASZEGO WOJEWÓDZTWA ODBIAWIAJĄ JUŻ WYHODOWANE TUCZNIKI W RAMACH OBOWIĄZKOWYCH DOSTAW.

Ten patriotyczny czyn — to braterska odpowiedź chłopów na wysiłki robotników dających żywność dla wsi maszyn i narzędzi rolniczych, nawozów sztucznych, materiałów itp.

Ten patriotyczny czyn — to zarazem odpowiedź chłopów na zakusy wroga klasowego usiłującego zahamować nasz marsz do socjalizmu.

— Zgodnie z ustalonym terminem — miałem odstawić tucznika w czerwcu br., ale po co tak długo czekać, lepiej zaraz — rozumował Władysław Pigula, małopolski chłop z gromady Wola Puczniewska, w pow. łódzkim. — Robotnicy przecież potrzebują mięsa. Jak postanowił, tak i zrobił. Odstawił tucznika o wadze 97 kg, wykonując w 100 proc. całoroczny plan obowiązkowych dostaw żywności przypadający na jego gospodarstwo. Tego samego dnia Pigula zakontraktował świniaka, którego zobowiązał się odstawić w ściśle określonym terminie.

Takich chłopów jak Pigula w powiecie łódzkim jest dość wielu. Roczny plan obowiązkowych dostaw żywności na rok 1954 wykonał również Władysław Witeczak z gromady Bronisław Wieleś, z gminy Wiskitno, który odstawił do Gminnej Spółdzielni tucznika o wadze 121 kg, mimo że termin miał ustalony na lutym.

Jan Bartłomiejczyk, z tej samej gminy, odstawił sztukę, która ważyła 126 kg, pokrywając nią całoroczny wymiar żywności przypadający na jego gospodarstwo.

Tadeusz Lipiński z Tuszyńska, który odstawił 104 kg żywności, zawiózł na sped tucznika o wadze 118 kg.

Tak więc z każdym rokiem małopolski i średniopolski chłop coraz lepiej rozumie, że na nich spoczywa obowiązek zapewnienia klasy robotniczej w dostateczną ilość mięsa i tłuszczu. Nie szczędzą więc wysiłku, aby zadanie swe wykonać jak przystoi na obywateli państwa ludowego.

Chłopi z gromad Fulki i Niedrzew zorganizowali gospodarstwa zespolone

Od dawna już pracujący chłop z gromady FULKI, gminy Dąbki, w powiecie łódzkim, myślał o zorganizowaniu zespolowej gospodarki w swojej wsi.

Długo wahał się, namyślał, przekonywał wreszcie, aby wreszcie 5 bm. na walnym zebraniu założyć spółdzielnię produkcyjną II typu. Zapisali się do niej 15 członków, w tym 4 kobiety. Wnieśli oni 75,6 ha ziemi do wspólnej uprawy, co stanowi połowę obszaru gruntów w całej wsi.

Przewodniczącym nowo zorganizowanej spółdzielni został cieszący się autorytetem Stanisław Skonieczko, członek partii, do zarządu zaś weszli bezpartyjni: Marian Miszczak i Władysław Kubiał.

Małopolski i średniopolski chłop z gromady NIEDRZEW, gminy Strzelce, w pow. kut-

nowskim, od dawna obserwował gospodarkę spółdzielni produkcyjnej w Gochowie. Na jej przykładzie dowiedział się o prawdy o życiu w spółdzielni. Widział tam wspaniałe urodzaje i hodowlę. Ostatecznie ich wahańia przelamowała, uzyskana przez spółdzielców za pracę w roku ubiegłym, wynosząca 30 zł w gotówce oraz 7,5 kg zboża.

Pracujący chłop z gromady NIEDRZEW postanowił również założyć w swej gromadzie gospodarstwo zespolowe. Aktywności gromadcy — Stanisław Wiczkowski i Władysław Jateczak wspólnie z ZSL — oświecami rozpoczęli wśród swych sąsiadów pracę uświadamiającą, w wyniku której w dniu 9 stycznia bieżącego roku zorganizowano spółdzielnię produkcyjną, do której przystąpiło 20 gospodarzy.

Chłopi z Niedrzewa pragną założeń spółdzielni produkcyjnej uczcić II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Na przewodniczącą nowo zorganizowanej spółdzielni powołano Władysława Jateczaka, zaś do zarządu weszli Stanisław Wiczkowski i Stanisław Wiczkowski. Spółdzielnia swej chłopi z Niedrzewa nadała nazwę „Dobryty”.

Stolica otrzyma w bieżącym roku drugą część Traktu Starej Warszawy

WARSZAWA, 10. 1.

Wśród wielu inwestycji otrzymanej Warszawa w 1954 r. dalszy, całkowitej zrekonstruowany fragment Starej Miasta — drugą część Traktu Starej Warszawy.

Zakończenie odbudowy Traktu przysporzy Warszawie 2.702 120 m² mieszkalne, co łącznie z oddanymi w pierwszą część Traktu stanowić będzie 3.395 izb.

Prócz zrekonstruowanych w pierwotnych wzorów kamieniczek drugiej części Traktu, stolica nasza wzbogaci się o odbudowany z całą pieczołowitością piękny Barbakan z przylegającą do niego partią zewnętrznych i wewnętrznych murów obronnych — jeden z najbardziej atrakcyjnych fragmentów Traktu Starej Warszawy. Barbakan warszawski jest jedną z dwóch w Polsce, zaś czwartą istniejącą w Europie, budowlą tego rodzaju.

Wykorzystamy w pełni okres dzielący nas od II Zjazdu partii

Głęboko zapadły w świadomości członków partii i najszerszych rzesz ludzi pracy miast i wsi uchwały i wskazania IX Plenum. Wyrazem tego jest szeroka dyskusja przedzjazdowa, jest rozwijający się Czyn Przedzjazdowy mas pracujących. Na konferencjach, zebraniach, naradach, partyjni i bezpartyjni wskazują na rezerwy w produkcji, gorąco manifestowali swoją wolę walki o realizację zadań wytyczonych w tezach przedzjazdowych.

Przesunięcie terminu zwołania Zjazdu pozwoli nam jeszcze bardziej wzmocnić aktywność polityczną i produkcyjną najszerszych mas, aby przyspieszyć na Zjazd z znacznymi osiągnięciami w dziele realizacji wskazań IX Plenum.

Mamy przed sobą dwa miesiące do dnia otwarcia Zjazdu. Stoi przed nami zadanie: WYKORZYSTAĆ TEN OKRES DLA WYŻEJ WSKAZANEJ WALKI O URUCHOMIENIE WSZYSTKICH REZERW dla podniesienia stopy życiowej mas pracujących.

Naczelne hasło też przedzjazdowe — walka o szybszy wzrost dobrobytu ludzi pracy — i pierwsze posunięcia partii i rządu, zmierzające do realizacji tego hasła — częściowo obniżyć cen i uchwalać w sprawie hodowli — znacznie podniosły aktywność i inicjatywę klasy robotniczej i mas pracującego chłopstwa.

Szeroka fala wezbrała w przemyśle czyn produkcyjny na część II Zjazdu, ogarniając swym zasięgiem klasę robotniczą i wraz z nią liczne rzesze inteligencji pracującej. Zobowiązania produkcyjne na część II Zjazdu podejmujemy nasza praca. Nieustannie podnosimy aktywność i inicjatywę mas, codziennie, konkretnie kierować współzawodnictwem, walczyć o wykonywanie podejmowanych zobowiązań — to bojowe zadanie instancji i organizacji partyjnych.

Stoi przed nami zadanie wielkiej walki: podnieść produkcję rolnictwa. To jest główny front walki o podniesienie stopy życiowej mas pracujących. I dlatego WALKĄ O WZROST PRODUKCJI ROLNEJ JEST SPRAWĄ OGÓLNOGOSPODARSTWA, a dlatego na ten front walki partia i władza ludowa kierują największe siły.

Na czele ogólnonarodowej akcji pomocy gospodarce dla chłopstwa pracującego kroczą awangarda narodu, zabartowana w bojach o szczęście ojczyzny, o socjalizm — klasa robotnicza. Niesie ona to pomoc wzmagającą walkę o wzrost produkcji i podniesienie jakości towarów powszechnego u-

żytku, maszyn rolniczych, nawozów sztucznych. Niesie ona też pomoc, walcząc o oszczędność gospodarkę w przemyśle, o obniżkę kosztów własnych, o wzrost wydajności pracy, o uruchomienie produkcji ubocznej. Klasa robotnicza umacnia sojusz z chłopstwem pracującym, organizując szeregowa zakładów pracy nad gromadami, spółdzielniami produkcyjnymi, nad POM i PGR, rozwijając działalność ekip łączności miast z wsią, oddziaływać politycznie na chłopów pracujących.

Wszelkimi sposobami pomagając pracującej wsi, czyniąc z walki o rozwój rolnictwa swoją bliską, własną sprawą — nasza klasa robotnicza realizuje swą kierowniczą rolę w sojuszu robotniczo-chłopskim, który jest podstawą naszych dotychczasowych osiągnięć i przyszłych zwycięstw, niezłomną oporą władzy ludowej, granitowym fundamentem Frontu Narodowego w walce o socjalizm i pokój, o rozkwit ojczyzny i dobrobyt narodu.

U progu wiosny odbędzie się II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Uczynimy wszystko, aby WIOSNA ZJAZDOWA STAŁA SIĘ WIOSNĄ WZOROWEGO SŁUWU W ROLNICTWIE, wiosną powszechnego wysiłku wsi w podnoszeniu hodowli, w podnoszeniu planów roku bieżącego i lat przyszłych. Wyłączmy wszystkie siły, aby wielki program pomocy państwa dla rozwoju rolnictwa dał obfite plony w naszej walce o szybszy wzrost stopy życiowej mas pracujących miast i wsi.

Od znajomości nowych metod, od zastąpienia nimi przestarzałych, prymitywnych sposobów uprawy i hodowli, zależy w wielkim mierze powodzenie w walce o rozwój wszystkich działów produkcji rolnej. Wykorzystajmy okres dzielący nas od Zjazdu na upowszechnienie wiedzy rolniczej, na podniesienie kultury wsi polskiej. Niechaj w realizacji tego wielkiego dzieła, tego patriotycznego zadania, współuczestniczą cała inteligencja polska.

Decydującym czynnikiem w rozwoju rolnictwa są kadry fachowe. Więcej agronomów, zootechników, weterynarzy, mechaników i organizatorów rolnictwa na wsi — takie jest hasło partii.

Poważna ilość fachowców w dziedzinie rolnictwa pracuje wciąż jeszcze poza swoimi zawodami w różnych biurach, urzędach, instytucjach. Ich praca bezpośrednio na wsi, w służbie rolnej, w spółdzielniach produkcyjnych, w PGR, czy POM — to zwiększe

zenie planów z hektara, to więcej inwentarza żywego, to większa mleczność krow, to więcej hektarów ziemi oranej lub łak, wyrównanych błotom — to więcej produktów dla ludności miast i wsi, to wkład w podniesienie stopy życiowej całego społeczeństwa. Patriotyczna świadomość naszej inteligencji — oto podstawa dobrowolnego werbunku kadr fachowych w celu pomocy rolnictwu.

Nasz młody ruch spółdzielczy produkcji rolnej stał się już poważnym czynnikiem w życiu wsi polskiej, oddziaływającym na miliony chłopów pracujących. Z roku na rok spółdzielnie produkcyjne wykazują coraz dobitniej wyższość gospodarki zespolowej nad indywidualną. Spółdzielczość produkcyjna jest jedyną drogą prowadzącą do całkowitego wyzwolenia chłopstwa pracującego spod kulańskiego wyzysku. Jest jedyną drogą prowadzącą do stałego rosnącego dobrobytu chłopów pracujących. Umocniały więc spółdzielczość produkcyjną i w oparciu o dotychczasowe jej osiągnięcia wzmocniły wysiłki, aby ruch ten krepnął i rozwinął się szybciej.

W urzeczywistnieniu zadania podniesienia produkcji rolnej wielka rola przypada w udziale radom narodowym, organom władzy terenowej. Usprawnić działalność rad narodowych, żelazną młotem wymiatać biurokracizm i kumoterstwo z wszystkich kątów, gdzie się zagnieździły, zbliżyć działalność rad narodowych do potrzeb wsi, do walki o podniesienie rolnictwa — na tym polega zadanie.

Najważniejszym, podstawowym zadaniem organizacyjnym w okresie akcji przedzjazdowej, od którego wykonania zależy realizacja zadań gospodarczych i politycznych, jest wzmocnienie partyjno-organizacyjnej pracy na wsi, rozbudowanie i umacnianie szeregów partyjnych na wsi, planowa i systematyczna walka o likwidację „białych pól”. Te walkę przeprowadzają zwycięsko organizacje partyjne, opierające się o biedotę, zacieśniając sojusz ze średniactwem, walcząc o ograniczenie wyzysku kulańskiego i o izolację kulała w gromadzie.

Najwyższą troską komitetów wojewódzkich i powiatowych powinno być obecnie okazywanie większej pomocy aktywnym terenowo, wzmocnienie kadry sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych w gromadach, spółdzielniach produkcyjnych, POM, PGR, wzmocnienie kierowniczych kadr komitetów gminnych.

Realizując linię partii na wsi, organizacje partyjne staną się rzeczywistą awangardą

wsi w walce o podniesienie produkcji rolnej, w walce o zacieśnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego. W wielkiej mierze przyczyni się do tego może i powinna pomoc miejskich organizacji partyjnych dla towarzyszy na wsi, pomoc w podniesieniu na wyższy poziom ich pracy organizacyjnej, masowo-politycznej i kulturalno-oświatowej.

Praca i walka nad wcielaniem w życie programu działania wytyczonego w tezach przedzjazdowych wymaga od wszystkich instancji partyjnych wszechstronnego organizacyjnego zabezpieczenia. Znaczący to — zbliżyć całą działalność kierowniczych ogniw partyjnych do terenu, rugować z ich pracy nawyki administracyjnego, dyrygowania, kierowania zza biurka. Kadrom partyjnym, gospodarzom i państwowym potrzebna jest żywa, bezpośrednia i systematyczna pomoc — oto, o czym powinny pamiętać komitety wojewódzkie i powiatowe.

Ogromną rolę w realizacji wskazań IX Plenum mają do odegrania organizacje masowe, zwłaszcza związki zawodowe, ZMP, ZSCH, ruch spółdzielczy. Stąd szczególne znaczenie ma dziś sprawa ulepszenia metod kierowania tymi organizacjami.

Tworzyć zapal młodzieży, jej ofiarność — to niewyczerpana rezerwa w walce o to, by ludziami pracy w naszym kraju żyło się coraz lepiej. Skierować ten zapal we właściwy, lozowski, nadać tej ofiarności właściwy kierunek, podnieść rolę i inicjatywę organizacji ZMP-owskich, szczególnie w walce o rozwój rolnictwa — to ważne zadanie instancji i organizacji partyjnych.

Wskazania IX Plenum będą tym lepiej wcielane w życie, polityczna i organizacyjna działalność naszych ogniw partyjnych przyniesie tym przedziejściowe rezultaty, im mocniej opierać się ona będzie o głębokie zrozumienie linii partii, o znajomość podstaw ideologicznych naszej partii — marksizmu-leninizmu. Działając nas od Zjazdu dwa miesiące trzeba wykorzystać na to, aby w każdej organizacji partyjnej jak najgłębiej przeprowadzona była dyskusja przedzjazdowa, aby każdy członek partii wzbogacił swoje uzbrojenie ideologiczne i rozwinął swoją inicjatywę.

Przyjdzie nam II Zjazd partii z konkretnymi osiągnięciami w dziele podniesienia aktywności organizacji partyjnych w walce o szybszy wzrost stopy życiowej ludności, w walce o socjalizm.

(TRYBUNA LUDU)

Świat ciagu doby

OREDZIE NOWOROCZNE
KP JAPONII

Komunistyczna Partia Japonii opublikowała oredzie noworoczne do narodu, w którym głosi, że „nasz kraj musi być wyzwolony z ciemności i przywrócić sobie pełnię suwerenności i samostanowienie”.

ARESZTOWANIE DZIAŁACZA
KOMUNISTYCZNEGO
WE FRANCJI

5 km. aresztowany został w Clermont-Ferrand sekretarz Federacji Francuskiej Partii Komunistycznej departamentu Sekwany, André Souquet, który przybył do Clermont-Ferrand dla wzięcia udziału w pracach komitetu federacji FPK departamentu Puy-de-Dôme.

Jak donosi „Humanité”, aresztowanie to zostało dokonane na podstawie nakazu wydanego jeszcze w 1952 r.

PLAN ADENAUERA
W DZIEDZINIE ZBROJEŃ
MORSKICH

Mieszczański dziennik „Hamburger Abendblatt” podał wiadomość, iż rząd Adenauera projektuje wybudowanie w najbliższym czasie 10 okrętów wojennych w stoczniach zachodnio-niemieckich. Wiele z nich tych okrętów będą dostarczane przez pakt atlantycki.

KONFERENCJA EKSPERTÓW
SZESZCIU KRAJÓW
EUROPEJSKICH

W Paryżu rozpoczęła się konferencja ekspertów szesściu krajów (Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Luksemburga, Niemiec zachodnich).

Na paryskiej konferencji ekspertów, która stawia sobie za cel kontynuowanie pracy nad projektem tzw. „małej Europy”, powołano dwie komisje: naukową i ekonomiczną. Zadaniem pierwszej z nich jest rozpatrzenie projektu „konstytucji europejskiej”, a zadaniem drugiej — zbadać warunki utworzenia „wspólnego rynku” szesściu krajów.

ZWYKŁA CEN WĘGLA W BELGII

Ostatnio w Belgii zostały znacznie podwyższone ceny tych rodzajów węgla, które używane są na opał w mieszkaniach.

Podwyżki cen dokonano za zgodą „najwyższego organu” — tzw. „europejskiej agencji węgla i stali”, utworzonej na podstawie planu Schumana.

KATASTROFA SAMOLOTU
ANGIELSKIEGO...

W pobliżu wyspy Elby na Morzu Śródziemnym spadł z nieba samolot odrzutowy typu „Comet”, który utrzymywał komunikację na linii Singapur — Londyn. Na pokładzie samolotu znajdowało się 6 pasażerów i 6 osób załogi. Wszyscy zginęli.

„I SZWEDZKIEGO PAROWCA

W Zatoce Botnickiej uległ katastrofie szwedzki parowiec „Nedre” o pojemności 1.500 BRT. Wyłazł na poszukiwania łodzi motorowej i samoloty nie znalazły żadnych śladów zaginionego parowca, który prawdopodobnie rozbił się o skały i zatonił.

PRZETWÓRKO PROJEKTOWI
AGRESYWNIEGO BŁOKU
ŚRODKOWEGO WSCHODU

Redaktor naczelny egipskiego dziennika „Al-Misri”, Abdel Fath, w artykule pt. „Dokąd zmierzają Arabowie?” apeluje do czołowych mężów stanu krajów arabskich i Pakistanu, by świadczili, że kraje te nie przystąpią do bloku wojskowego, którego zmiana stanowiłaby punkt umowy o kompetencji Komisji Repatriacyjnej.

W oświadczeniu swym delegat polski stwierdził m. in.:

— Delegacja polska nie uważa projektu sprawozdania za doskonały i jest zdania, że nie odzwierciedla on w pełni rzeczywistego przebiegu prac Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych. Zdaniem delegacji polskiej, rola agentów w obozach jenieckich została przedstawiona nie dość dokładnie i niekiedy w sposób niejasny. W sprawozdaniu nie podkreślono dość wyraźnie sprawy, która — naszym zdaniem — była głównym powodem niepowodzenia pracy Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych, a mianowicie fakt, że agencja zaprowadziła problem użycia siły nie został przedstawiony w sposób dość jasny i wyraźny. Jakkolwiek, zdaniem delegacji polskiej, właśnie niejasne stanowisko pewnych delegacji w sprawie użycia siły wobec agentów sprawiło, że prace Komisji utknęły na martwym punkcie. Mimo to, pragnąc umożliwić Komisji ogłoszenie sprawozdania, delegacja polska zgadza się na zaakceptowanie projektu sprawozdania i na przedstawienie go do aprobaty Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych.

Jednakże delegacja polska musi poruszyć jeszcze jedno zagadnienie. Jej zdaniem, projekt sprawozdania rozstrzyga w sposób niewłaściwy sprawę zwolnienia jeńców i użycia siły przez nich uprawnień osób cywilnych oraz wszystkie sprawy związane z terminami w których wygasała uprawnień Komisji wobec jeńców. Niejasne jest stanowisko, że Komisja ma czekać na decyzję obu stron i nie może sama podejmować żadnych akcji.

Jak wynika z umowy o kompetencji Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych, ma ona prawo interpretowania tej umowy Delegacja polska zastrzega więc sobie prawo poruszenia ponownie tej kwestii w toku obrad Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych.

Delegat Czechosłowacji akceptując w zasadzie projekt sprawozdania, poczynił podobne uwagi.

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W interesie pokoju

Rozmowy wstępne w Korei winny być natychmiast wznowione

Oświadczenie min. Czu En-laia

PEKIN, 10.1.

Agencja Nowych Chin ogłosiła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czu En-laia, wzywające do podjęcia przerwanych jednostronnie w dniu 12 grudnia 1953 r. przez delegację USA rozmów wstępnych w sprawie konferencji politycznej.

Minister Czu En-laia stwierdza m. in.:

1 Po jednostronnym w dniu 12 grudnia 1953 r. rozmów wstępnych w sprawie konferencji politycznej strona amerykańska oznajmiła 23 grudnia 1953 r., że uważa akcję wyślania jeńców za zakończoną. Dowódca „wojsk ONZ”, gen. Hull wysłał kroki zmierzające do zatrzymania przemocy w dniu 23 stycznia 1954 r. wszystkich nie repatriowanych dotychczas jeńców koreańskich i chińskich. Jeńcy chińscy mają być oddani w ręce niedobitków kili- Ciang Kai-szeka, a jeńcy koreańscy — kille Li Syn Ma-

2 Jak wynika z przewidywania Komisji Repatriacyjnej Państw Neutralnych z 27 grudnia 1953 roku, żaden z jeńców koreańskich lub chińskich znajdujących się w południowym obozie jenieckim nie ośmiela się zażądać otwarcie repatriacji wskutek nacisku ze strony tajnych agentów dowódców ONZ. Komisja Repatriacyjna Państw Neutralnych, mimo poważnych wysiłków w tym kierunku, nigdy nie była w stanie wykonać w całej pełni postanowień umowy o kompetencji tej komisji w południowym obozie jenieckim, za co dowództwo ONZ ponosi niewątpliwie odpowiedzialność. W rezultacie akcja wyślania jeńców koreańskich i chińskich była ciągle przerywana. Z 90 dni przeznaczonych na akcję wyślania jeńców koreańskich i chińskich mogła prowadzić tę akcję jedynie w ciągu 10 dni i przeszło 85 proc. jeńców koreańskich i chińskich nie mogło dotychczas wysłuchać wyłączeń Jednocześnie strona amerykańska zerwała jednostronnie rozmowy wstępne w sprawie konferencji politycznej. W ten sposób zwolnienie konferencji politycznej zostało odroczone na czas nieokreślony, co uniemożliwiło zastosowanie punktu umowy o kompetencji Komisji Repatriacyjnej.

3 W celu umożliwienia jeńcom obywateli z Korei i osiągnięcia pokojowego uregulowania problemu koreańskiego oraz utrzymania pokoju w Azji i na całym świecie, rząd Chińskiej Republiki Ludowej i rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej czynili wszystko, co w ich mocy, aby doprowadzić do wzmocnienia konferencji politycznej. Jest to fakt powszechnie znany. Natomiast rząd Stanów Zjednoczonych prowadzi przez cały czas politykę, której celem było uniemożliwienie zwolnienia tej konferencji.

4 Obecnie jest rzeczą jasną, że skoro zarówno strona jeńców wojennych, jak i strona pokojowego uregulowania problemu koreańskiego muszą być rozstrzygnięte przez konferencję polityczną — zwolnienie tej konferencji nie może być nadal odroczone.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej stojąc niezmienne na stanowisku, że problem koreański powinien być rozstrzygnięty w drodze rokowań pokojowych, oraz chcąc złożyć nadzieję milijonów pokój narodów całego świata, które pragną gorąco pokojowego uregulowania problemu koreańskiego w celu zagożenia napięcia na Dalekim Wschodzie i na całym świecie, uważa, że rokowania między obu stronami w sprawie konferencji politycznej powinny być natychmiast podjęte, aby ta konferencja mogła być jak najszybciej zwołana. Jeśli rząd Stanów Zjednoczonych także pragnie pokojowego uregulowania problemu koreańskiego, powinien ustosunkować się pozytywnie do sprawy natychmiastowego podjęcia przez obie strony rozmów w Panmun-dzjonie. Uważamy, że propozycja strony koreańsko-chińskiej z dnia 30 listopada 1953 r. w sprawie zwolnienia konferencji politycznej może być podstawą do dalszej dyskusji obu stron w tej sprawie. Jeśli strona amerykańska zaprzeczy się inaczej na tę propozycję, to porozumienie może być osiągnięte jedynie w drodze rokowań między obu stronami. Zawieszenie rokowań nie może rozwiązać żadnego problemu.

5 Jeśli Organizacja Narodów Zjednoczonych zamierza wykonać obowiązki, jakie nakłada na nią Karta NZ, nie może ona przejąć do porządku dziennego nad obecną krytyczną sytuacją w Korei i powinna szukać rozwiązania. Jeśli Zgromadzenie Ogólne NZ postanowi omówić problem koreański, rząd Chińskiej Republiki Ludowej i rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej powinni mieć prawo wysłać swych przedstawicieli, aby wzięli udział w dyskusji.

6 Rząd Chińskiej Republiki Ludowej popiera w całej pełni propozycję rządu ZSR w sprawie zwolnienia konferencji pięciu wielkich mocarstw — Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej — w celu omówienia środków zagożenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Uważamy, że w interesie zagożenia napięcia na świecie oraz utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego — po konferencji czterech wielkich mocarstw, która odbędzie się wkrótce w Berlinie, powinna nastąpić konferencja pięciu wielkich mocarstw z udziałem Chińskiej Republiki Ludowej, w celu uregulowania niecierpiących zwłoki problemów międzynarodowych.

Vietnam:

Nowa ofensywa wojsk ludowych

LONDYN, 10.1.

Agencja Reutera donosi z Saigonu, że wietnamskie wojska ludowe rozpoczęły ofensywę w kierunku połnocnym w kierunku centralnego Pathet Lao i granicy Syjamu. Jak wiadomo, przed dwoma tygodniami wojska ludowe rozgromiły siły francuskiego korpusu ekspedycyjnego w centralnym Pathet Lao, zajęły ważny punkt strategiczny Thakhet nad rzeką Mehong i wyzwoliły obszar o powierzchni 40 tysięcy kilometrów kwadratowych. Pod naporem wojsk ludowych oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofuja się w kierunku miasta Vinh.

Posiedzenie

przedstawicieli wysokich komisarzy w Berlinie

BERLIN, 10.1.

W dniu 9 stycznia w gmachu urzędu wysokiego komisarza ZSR odbyło się drugie posiedzenie przedstawicieli czterech wysokich komisarzy, na którym omawiano sprawy techniczne w związku z przygotowywaniem konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej stojąc niezmienne na stanowisku, że problem koreański powinien być rozstrzygnięty w drodze rokowań pokojowych, oraz chcąc złożyć nadzieję milijonów pokój narodów całego świata, które pragną gorąco pokojowego uregulowania problemu koreańskiego w celu zagożenia napięcia na Dalekim Wschodzie i na całym świecie, uważa, że rokowania między obu stronami w sprawie konferencji politycznej powinny być natychmiast podjęte, aby ta konferencja mogła być jak najszybciej zwołana. Jeśli rząd Stanów Zjednoczonych także pragnie pokojowego uregulowania problemu koreańskiego, powinien ustosunkować się pozytywnie do sprawy natychmiastowego podjęcia przez obie strony rozmów w Panmun-dzjonie. Uważamy, że propozycja strony koreańsko-chińskiej z dnia 30 listopada 1953 r. w sprawie zwolnienia konferencji politycznej może być podstawą do dalszej dyskusji obu stron w tej sprawie. Jeśli strona amerykańska zaprzeczy się inaczej na tę propozycję, to porozumienie może być osiągnięte jedynie w drodze rokowań między obu stronami. Zawieszenie rokowań nie może rozwiązać żadnego problemu.

5 Jeśli Organizacja Narodów Zjednoczonych zamierza wykonać obowiązki, jakie nakłada na nią Karta NZ, nie może ona przejąć do porządku dziennego nad obecną krytyczną sytuacją w Korei i powinna szukać rozwiązania. Jeśli Zgromadzenie Ogólne NZ postanowi omówić problem koreański, rząd Chińskiej Republiki Ludowej i rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej powinni mieć prawo wysłać swych przedstawicieli, aby wzięli udział w dyskusji.

6 Rząd Chińskiej Republiki Ludowej popiera w całej pełni propozycję rządu ZSR w sprawie zwolnienia konferencji pięciu wielkich mocarstw — Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej — w celu omówienia środków zagożenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Uważamy, że w interesie zagożenia napięcia na świecie oraz utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego — po konferencji czterech wielkich mocarstw, która odbędzie się wkrótce w Berlinie, powinna nastąpić konferencja pięciu wielkich mocarstw z udziałem Chińskiej Republiki Ludowej, w celu uregulowania niecierpiących zwłoki problemów międzynarodowych.

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

W ostatnim czasie, że szczególnie silną wystąpiła sytuacja kryzysowa w przemyśle włoskim, które ma swe źródło w związaniu przemyśle gospodarki tego kraju z planem Marshalla. Mnożyły się więc fakty zamykania fabryk, dużych redukcji załóg, odmawiania robotnikom podwyżki płac mimo nieustan-

Naród niemiecki

żąda od konferencji czterech pokojuowego rozwiązania

problemu niemieckiego

BERLIN, 10.1.

W całym Niemczech — zarówno w NRD, jak i w Republice Federalnej — trwa akcja zbierania podpisów pod petycją, która zostanie skierowana do czterech ministrów spraw zagranicznych. W petycji tej ludność Niemiec domaga się, by konferencja przyczyniła się do zjednoczenia Niemiec i do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami oraz wysłuchania głosu narodu niemieckiego.

W Erfurcie i kilku pobliskich powiatach zebrano pod petycją przeszło 310 tysięcy podpisów. W Eisenach i okolicy 48 tysięcy mieszkańców złożyło swe podpisy. O zebraniu przeszło 100 tysięcy podpisów donoszą z okręgu Suhl (Turyngia). W okręgu Karl-Marx-Stadt zebrano około 800 tysięcy podpisów.

W Berlinie zachodnim coraz donośniej rozlegają się głosy, domagające się od konferencji czterech pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i udziału w niej przedstawicieli narodu niemieckiego, gdy sprawa Niemiec będzie dyskutowana. Tego rodzaju rezolucje powołał związek kierowników samochodowych w amerykańskim sektorze Berlina, pracownicy centralnego zarządu budownictwa kolejowego itp.</

Nasza brzydka daje wyłącznie bezbrakową produkcję — mówi Zofia Krasnodębska, 18-letnia brzydka z zespołu w szwalni ZPD im. E. Plater.

(Do reportażu później)

Fot. — A. J.

Potok Zofii Krasnodębskiej

Potok Zofii Krasnodębskiej brzydki młodzieży z zespołu w szwalni ZPD im. Emilii Plater jeszcze w listopadzie ub. r. nie wykonywał planu jakości produkcji. W grudniu od 25 listopada do 5 grudnia osiągnął on zaledwie 93 proc. na planowane 98 proc. produkcji bezbrakowej. Zdarzały się błędy, niedopatrzności. Zdarzało się nieraz, że brakarka odmawiała brzydkiemu zespołowi, że brzydka nie była w stanie wykonać planu. Brak brzydkiemu zespołowi, że brzydka nie była w stanie wykonać planu. Brak brzydkiemu zespołowi, że brzydka nie była w stanie wykonać planu.

Gorzej było, gdy brakarka nie zauważyła błędów.

Uchwały IX Plenum KC PZPR przeczytała Zofia Krasnodębska jak list przyjaciół adresowany do niej, wierzycy w nią, jej koleżki i koleżanki, jej ojciec, robotnik Zakładów Drzewnych, cały naród — wymagali od niej, brzydki młodzieży z zespołu, już nie tylko dużo koszt, ale kosztu dobrze uszytych, jak najlepszych. Wymagał tego od niej honor członka ZMP.

Jedynka jest liczbą małą. Ale dla potoku młodzieży stała się ona liczbą dużą.

bo była miernikiem pełnego zrozumienia zadań, postawionych przed zespołem przez partię. O jeden procent zobowiązań się „potokowcy” Zosi Krasnodębskiej podnieśli jakość produkcji dla uczczenia zbliżającego się II Zjazdu partii.

Zofia nie poznała teraz swoich koleżanek. W II z koleżkami po tych niesześciennych 93 proc. od 15 do 24 grudnia na koniec potoku młodzieży widniała liczba — 98,2 proc. planu jakości, a następnie dekada przyniosła już 100 proc. planu jakości, o dwa procent więcej niż przewidywał plan, o jeden procent więcej niż przewidywało zobowiązanie.

Szkola nauczycieli

For'e świętowanie. W kat pożyty zeszyty i książki. Żywy i narty stanowią w tym czasie obiekt najwyższego zainteresowania młodzieży szkolnej. Nawet najmłodsze „szkrapy”, te z pierwszej i drugiej klasy, nie zważając na mroźne śniegi, spędzają całe dni na saneczkach.

W tym czasie, kiedy młodzież wypoczywała i nabierała siły do dalszej pracy, w ławach szkolnych zasiadali nauczyciele i wychowawcy. Wykorzystali wolne od zajęć szkolnych dni na pogłębienie swoich wiadomości, na podniesienie kwalifikacji nauczycielskich.

Przyjechali do Łodzi ze wszystkich stron Polski. Z wiosek Białostockich, z Mazur i Warmii, ze Szczecina i Kołobrzegu, z zapadnych wsi i osad Podkarpacia. Było ich ponad 900 osób. Słuchaczy Studium Zaocznego Państwowego Wyższego Szkoły Nauczycielskiej. Do Łodzi przybyli na sesję zimową, która odbywała się w okresie od 28 grudnia do 5 stycznia.

Zazwyczaj tak bywa, że w czasie trwania sesji zimowej na wyjazdach uczelnianych studenci zdają kolokwia, egzaminy. Inny zupełnie ma charakter sesja na Studium Zaocznym PWSP. Studenci, słuchając tu wykładów, biorą udział w ćwiczeniach i seminarjach, uczestniczą w konsultacjach, odbywają zajęcia w pracowniach chemicznych, fizycznych itp. Właśnie podczas trwania sesji wykładów nauczycielskich, przebiegała trudniejsza, wymagająca pomocy profesora partii materiału, te z którymi trudno jest poradzić sobie samemu.

Słuchacze Studium Zaocznego, to najczęściej ludzie, którzy nie ukończyli wyższych studiów, pracują jednak od lat w zawodzie nauczycielskim i obecnie, gdy państwo ludowe stworzyło odpowiednie warunki, pragną uzupełnić swoje wykształcenie, nie przerywając pracy zawodowej. Przez cały rok uczą się sami, otrzymując ze Studium potrzebne skrypty i bibliografię obowiązującej lektury, pisząc prace kontrolne. Raz w miesiącu zbierają się na konsultacje. Punkty konsultacyjne mieszczą się w Łodzi, Warszawie, Poznaniu i Stalagach, zostały więc tak rozmieszczone, aby słuchacze z różnych stron kraju nie musieli odby-

wać zbyt dalekich i uciążliwych podróży.

Za okres sesji i dni konsultacji studenci otrzymują poza zakwaterowaniem normalne diety służbowe i zwrot kosztów podróży. Warunki więc, w jakich odbywa się nauka na Studium Zaocznym, są bardzo dogodne. Umożliwiają to korzystanie z nauki wszystkim, którzy pragną pogłębić swoją wiedzę, aby móc jak najlepiej rezultaty uzyskać w pracy z młodzieżą w szkole podstawowej i średniej.

Nowością na Studium Zaocznym PWSP są powstające w bieżącym roku grupy samokształceniowe, na razie bardzo jeszcze nieliczne. W grupach samokształceniowych słuchacze będą pracowali nad lepszym, dokładniejszym opanowaniem przerabianego materiału, wspólnie dyskutując trudniejsze zadania, omawiając trudniejsze zagadnienia. Ta forma pracy przyniesie duże korzyści przede wszystkim tym słuchaczom, którzy z różnych względów nie zawsze mogą przybyć na konsultacje i niewątpliwie przyczyni się do podniesienia poziomu wszystkich uczestników Studium.

Jak dotąd, poziom ten jest dość nierzówny i to zarówno jeśli chodzi o poszerzenie słuchaczy, jak i kierunki studiów.

Zdaniem profesorów konsultacyjnych i kierownictwa Studium, najlepiej pracującym kierunkiem jest obecnie 4 rok fizyki, niełatwo pracując także chemii, gorzej natomiast przedstawia się sprawa jeśli chodzi o kierunek matematyczny, gdzie snora trudności przysparza słuchaczom analiza matematyczna. Wydaje się więc, że na tych kierunkach, gdzie słuchacze mają trudności z opanowaniem materiału, powinni oni pomyśleć o tworzeniu w ramach samokształceniowych, w których własne trudności rozwiązywałby wspólnym wysiłkiem.

Czterolatte Studium Zaocznego PWSP w Łodzi powstało w 1949 r. i było pierwszą tego typu uczelnią w Polsce. Dziś jest już kilkanaście różnych kierunków. Studium łącznie obejmuje takie kierunki, jak: matematyka, fizyka, chemia, biologia, geografia i liczy obecnie około 1300 słuchaczy. Ta liczba świadczy o wieloletniej i potrzebnej i trudności tego rodzaju studiów.

A. J.

Śladem naszych artykułów

W odpowiedzi na list czytelnika pt. „Turek ze śledziarni na wystawie”, zamieszczony w nr. 284 „Głosu Robotniczym” z dnia 27 grudnia ub. r. w rubryce „Tu biuro skarg i zażaleń konsumentów na złą jakość”, Wydział Handlu Prezydium Rady Narodowej w Łodzi nadesłał wyjaśnienie, w którym potwierdza słuszność postawionych przez czytelnika zarzutów.

„Sklep MHD Nr 236 — czytamy m. in. w wyjaśnieniu — istotnie nie wywijał się z obowiązków, jakie spoczywały na placówkach gospodarki handlu. Wobec powyższego kierownik sklepu wraz z personelem został zwolniony z pracy. Jak wynika z przeprowadzonej ostatnio kontroli, nowy personel sklepowy dba o czystość sklepu i jego estetykę”.

A. J.

Wielki bluff i wielka prawda

„Domkiem z kart” nazwał Zegadłowicz przedwojenną Polskę. Chyba nikt dotąd nie określił tak trafnie i doświadczonej całej jej niemożności i bezsilności. A przecież gdyby ktoś swą wiedzę o Polsce przedwojennej oparł na książce burżuazyjnego publicysty — Melchiora Wańkowicza pt. „Szafeta”, to by pomyślał: No, no, ależ jakie wspaniałe zamierzenia! Już nawet zaczęli budować przemysł i to ten najważniejszy — ciężki!

Czyta się w tej książce o planach budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego, o stali i obrabiarkach, o nowożytnych, energię elektryczną i fabrykach maszyn... Na jego tytuł rozdziału: „Nie mów COP — nim nie przeszkoczysz...”. Czytelnik wlebia się w tekst, zdumienie jego rośnie: — Wzrost w rezultacie — mówi z nutą rozczarowania w głosie — kilka pieców martenowskich w Stalowej Woli, wytwórnia platowców, jakaś inna fabryka, coś tam jeszcze i to ma być ciężki przemysł, o którym tak szumnie rozpisyje się autor na pięciuset stronach?

Ale nawet i tych projektów nie ucieczył sanitarny radca Miejskiej Sandomierskiej dobrej pamięci, jak i zamiast fabryki, w której miano produkować maszyny, przygotowane produkować nadarmiecie ładunku Lubelskiej nadarmiecie ładunku na sumie reklamowana elekrownia w Jawidzu. Wydobytoby nawet piasek z Wieprza, który miał służyć do zaprawy murarskiej. Ale to był przyszłowiec, „piasek w oczach” — żadnej elekrowni nie budowano. Przykłady można by mnożyć. Ciężki przemysł, COP — to był wielki bluff, potrzebny dla propagandy „mocarstwowości”.

Burżuazja polska nie myślała o rozwinięciu ciężkiego przemysłu. Nie miała do tego siły i nie była zainteresowana w dźwignięciu kraju z zacofania i nędzy. Za ochłapy z krowich ryżów otrzymywanych w Polsce przez zagraniczne monopole, które właściwie rządzą krajem, pomagała imperialistom w eksploatowaniu Polski, broń ich intere-

sów. A przecież, jak stwierdził z całą szczerością burżuazyjny ekonomista, profesor Stanisław Grabowski, „Kapitał zagraniczny zainteresowany jest w tym, by Polska była kwaterą dla produkcji amerykańskich, angielskich, niemieckich, a nie — konkurentem fabryk amerykańskich, angielskich, niemieckich”.

NASZ CEL I DROGA

Zestawmy ówczesne zacofanie gospodarcze kraju z naszymi dzisiejszymi sukcesami. Ujrzymy wówczas w całej pełni wielkość przeobrażeń, które dokonały się w naszym życiu w ciągu ostatnich dziesięciu lat. Już w 1953 roku, zajęliśmy piąte miejsce w Europie!

Gdzie należy szukać głównego źródła tych wielkich sukcesów i przemian? W rewolucji, która dokonuje się w naszej ojczyźnie, w ustroju, który budujemy. Tylko w Polsce Ludowej, w której rządzi klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym, mógł nastąpić tak wielki przewrót.

Celem naszych wysiłków bowiem jest tworzenie ustroju społecznego, w którym nie będzie wyzysku człowieka przez człowieka, jest zapewnienie społeczeństwu nieustannego wzrostu jego dobrobytu materialnego i nieograniczonego rozwoju kulturalnego.

Co jest podstawowym warunkiem walki o osiągnięcie tego celu? Przede wszystkim rozwój przemysłu ciężkiego, produkującego środki wytwórczości. Przemysł ciężki jest bowiem podstawą przebudowy i stałego rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, zarówno rolniczej, jak i przemysłowej, a także budownictwa, transportu, a także materialnych podstaw rozwoju kultury narodowej. Ciężki przemysł zabezpiecza siłę obronną kraju.

Wielkie doświadczenia Kraju Rad pokazały nam przeogromną, przeobrażającą rolę ciężkiego przemysłu. Kto by dziś przewertował roczniki

piśm radzieckich, przekonałby się z jakim bohaterstwem wysiłkiem wzrosła wielkość zakładów przemysłu ciężkiego. Droga do zafacowania dawnej Rosji do zniszczenia wyjęła z socjalizmu, do dobrobytu wiodła przez największą elekrownię wodną w Europie — „Dnieproges”, potężne fabryki chemiczne i elektrotechniczne — w Kramatorsku i Charkowie, ogromne zakłady metalurgiczne u stóp Góry Magnitnej, zakłady budowy maszyn, traktorów i maszyn rolniczych w Rostowie, Stalingradzie, Charkowie, Moskwie, na Uralu. Kraj Rad wytyczył nam jasną drogę, którą zdążył sam w swoje siły i torował sam przed laty w gąszczu trudności, otoczony przez wrogów i narażony na niebezpieczeństwo imperialistycznej agresji.

Z osiągnięć radzieckich czytaliśmy naszą przyszłość, naszą drogę. Zaczęliśmy od ciężkiego przemysłu. Dziś już nikt nie wątpi, że była to droga najszlachetniejsza, jedyna, że ona nas doprowadzi do celu.

FUNDAMENT DALSZYCH OSIĄGNIĘĆ

Dumni jesteśmy, że potrafiliśmy w ciągu kilku lat zbudować wielkie piece w hucie „Łościszk”, spuścić stal z wielkich pieców w hucie im. Bieria, uruchomić walcownicze „Ziarnat”, w hucie „Bobrek”. Ze potężnej turbosprawy w Miechowie, Jaworznie i II Hucie energii i światła na cały kraj, że produkujemy samochody w fabrykach w Lublinie i Warszawie, cement w Wierzbicy, stątki morskie w Stoczni Gdańskiej. Ze pracując u nas nowe kopalnie, zakłady kwasu siarkowego.

Niemal każdy z nas może pokazać w miejscu swego zamieszkania, w Szczecinie, Starachowicach, Elblągu, Stalagach czy Poznaniu zakłady, które są rozbudowywane, wskazując na nowe działy produkcji, których w przeszłości Polska w ogóle nie miała, jak produkcja najnowszych maszyn, obrabiarek, ciężkich maszyn dla górnictwa i hutnictwa, ciężkiej aparatury chemicznej czy

dzięki uprzemysłowieniu kraju rozwinieciu przemysłu ciężkiego, mógł IX Plenum KC naszej partii postawić przed całym narodem zadanie: przyspieszyć wzrost stopy życiowej mas pracujących w mieście i na wsi. Dzięki uprzemysłowieniu kraju mogliśmy zapoczątkować u siebie wytworzenie tego zadania, przeprowadzając częściową onizację. I właśnie dlatego, że mamy barę powstała przez rozwój przemysłu ciężkiego, możemy dziś przystąpić do szerokiej ofensywy, szybciej rozwijać przemysł lekki, konsumpcyjny oraz poważnie podnieść produkcję rolną, która pozostawała daleko w tyle za rozwojem produkcji przemysłowej.

OGNIWA JEDNEJ SPRAWY

Bo zastanowimy się: Rozwijający się przemysł maszynowy i elektrotechniczny dostarcza fabrykom odpowiedniego wyposażenia w maszyny, kotły, silniki i inne urządzenia. A przecież bez tego nie można uruchamiać fabryk, które będą wytwarzały materiały tekstylne, artykuły dziewiarzkie, obuwy. Gdyby nie rosnąca produkcja przemysłu chemicznego, nie mogliśmybyśmy rozwijać coraz szerszej przemysłu skózanego, włókiennego, kosmetycznego, dostarczając na przykład sody do produkcji mydła, przadku do prania, szła. Rozwijający się przemysł pozwala nam podnieść produkcję rowerów, radiolubników, wszelkiego rodzaju przyborów elektrycznych, naczyń metalowych, nakryć stołowych, ostrzy do golenia itd. Przemysł samochodowy umożliwia nam usprawnienie transportu, ulepszenie dystrybucji towarów.

Stale rosnący przemysł ciężki może obecnie dostarczyć rolnictwu więcej środków produkcji, jak traktory, nowoczesne maszyny rolnicze, nawozy sztuczne i środki ochrony roślin. Dzięki temu można przeprowadzić dalszą mechanizację rolnictwa, szerzej stosować w rolnictwie zdobycie współczesnej nauki i techniki celem podniesienia poziomu produkcji rolniej w latach 1954 i

Dyskutujemy nad tezami na II Zjazd PZPR

O lepsze powiązanie instytutów naukowych z przemysłem

Z. Kowalewski

kierownik Działu Planowania Instytutu Włókiennictwa w Łodzi

J. Amsterdamski

II sekretarz podstawowej organizacji partyjnej Instytutu Włókiennictwa Sztucznych i Syntetycznych w Łodzi

nia jej elektryzacji powodującej znaczną ilość zrywów.

2 Instytut Włókiennictwa rozwiązał problem produkcji czolek tkaniczych z surowca krajowego, tzw. lignofolu. Posiadając one o 200 proc. dłuższą żywotność w tkaniach jedwabniczych i 300 proc. dłuższą żywotność w tkaniach bawełnianych, niż dotychczas stosowane czolek. Powołało to na wyeliminowanie importu

surowców zagranicznych (korneli i persimonu), służących obecnie do produkcji czolek. Do dziś pracuje w przemyśle jednak zaledwie kilkadziesiąt czolek z lignofolu. Wprowadzenie tego dobrego rozwiązania do wszystkich naszych tkanin bawełnianych i jedwabniczych nie powinno chyba budzić żadnych zastrzeżeń.

3 Instytut Włókien Sztucznych rozwiązał w r. 1952 zagadnienie przedłużenia żywotności włókna wiskozowego z szybkością przewyższającą obecnie osiągnięte w naszych zakładach o 90 proc. Wprowadzenie tego rozwiązania do przemysłu przyniesie w efekcie poważny wzrost wydajności pracy oraz poważne oszczędności materiałowe. Do dnia dzisiejszego przemysł wiskozowy nie wykazał, niestety, żadnego zainteresowania tym rozwiązaniem technicznym.

4 Zastosowanie nowych ram i urządzeń hamujących do snowania stożkowych, opracowane w Instytucie Włókiennictwa, pozwala na zwiększenie szybkości snucia osnów jedwabniczych o 120 proc. oraz na wyeliminowanie żmudnej i pracochłonnej operacji przebijania nowożytnych stożkowych-krzyżówek na tarczki. Dotychczas jednak w fabrykach pracującą zaledwie cztery takie snowadki. Gdyby to rozwiązanie było nawet powoli, ale systematycznie wprowadzane do przemysłu, np. po 200 nowych ram rocznie, osiągnęlibyśmy około 12 mln. zł oszczędności w ciągu roku.

Przykładów takich jest jeszcze bardzo wiele. Świadczy o one o niedocenianiu wartości realizacji prac instytutów w przemyśle przez departamenty techniki Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, centralne zarządy, które stają się tym samym odpowiedzialne za opóźnianie postępu technicznego we włókiennictwie.

Z powyższego wynika następujące wnioski:

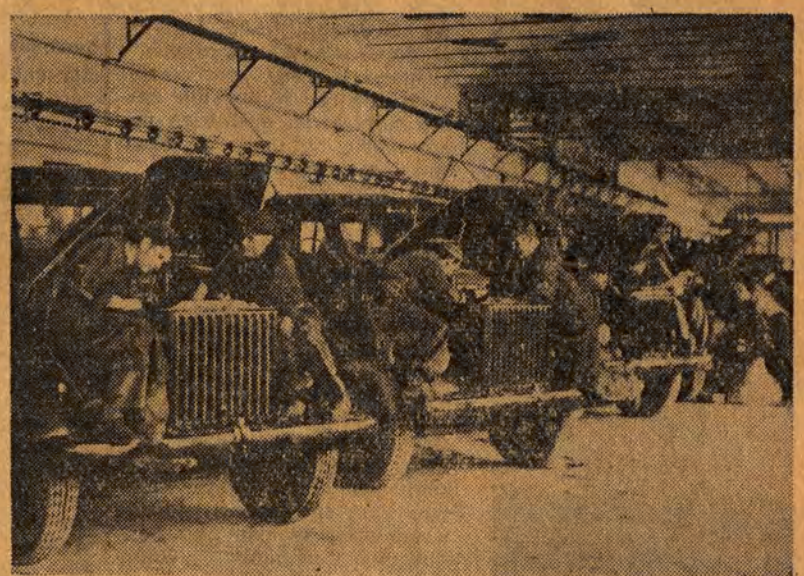
a) Działy technologiczne centralnych zarządów winny gruntownie przeanalizować tematykę prac naukowo-badawczych poszczególnych zakładów instytutów na lata 1954-1955. Tematyka ta musi być nie tylko powiązana z zagadnieniami przemysłu, ale jednocześnie powinna być istotnym odbiciem wymagań fabryk w stosunku do branżowych instytutów naukowych. Analizy muszą być objęte prace zakończone i nie wprowadzone dotychczas do przemysłu.

b) Działy technologiczne centralnych zarządów winny zapewnić należyty współpracę pomiędzy przemysłem i branżowymi instytutami naukowymi, gdyż tylko w ten sposób można osiągnąć właściwe powiązanie nauki z praktyką, a tematyki instytutów z bieżącymi zadaniami i problemami przemysłowymi. Fabryki muszą stać się zleceniodawcami tematów naukowo-badawczych rozwiązywanych w instytutach.

c) Cała praktyczna działalność instytutów winna się stać przedmiotem wnikliwej analizy ze strony Wydziału Ekonomicznego Komitetu Łódzkiego PZPR.

Tylko w ten sposób wypelnimy zadanie, postawione przez IX Plenum KC PZPR — damy wkład w szybsze podniesienie poziomu dobrobytu naszego narodu, w lepsze zaspokojenie wiaż rosnących jego potrzeb.

CAF — POL Ostrowski

Przemysł motoryzacyjny, który nie istniał w Polsce do roku 1939, wyprodukował w 1953 roku 25 000 samochodów ciężarowych, 12 000 samochodów osobowych, 32 000 motocykli. Jednym z kluczowych zakładów przemysłu motoryzacyjnego jest Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie.

NA ZDJĘCIU: brzydka kontroli ostatecznej dokonuje przeglądu samochodów po próbie drogowej.

CAF — POL Ostrowski

1955, celem coraz lepszego zaopatrzenia społeczeństwa w żywność, a fabryk w surowce rolnicze. Wprowadzenie maszyn do gospodarki chłopów pracujących jest istotnym czynnikiem rewolucji kulturalnej na wsi, ułatwia zrozumienie przez chłopów pracujących korzyści, jakie imosiobie i narodowi daje zespołowe formy gospodarowania. Przemysł ciężki więc stwarza nie tylko warunki rozwoju całego przemysłu, lecz także warunki koniecznego podniesienia produkcji rolniej, warunki socjalistycznej przebudowy wsi.

Walcząc o coraz szybszy wzrost stopy życiowej naszego społeczeństwa, podnosząc znacznie nakłady inwestycyjne na rozwój produkcji rolniej i przemysłu konsumpcyjnego, nie zaniedbamy ani na chwilę przemysłu ciężkiego, dalej będziemy go rozwijać.

I dlatego właśnie budujemy z takim rozmachem podkrakowski gigant — Nową Hutę, potężne zakłady azotowe w Kędzierzynie, fabrykę

BRONISŁAW TRONSKI

